

РЕШЕНИЕ

№ 6665

гр. София, 24.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8023** по описа за **2020** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл. 72, ал.4 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на В. П. Д. срещу Решение № 74809 от 22.04.2020 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 129-ти състав, постановено по НАХД № 17293/2019 г., с което е отхвърлена жалбата й срещу Заповед за задържане от 20.10.2019г. на старши полицай И. П. И. от 08 РУ- СДВР с правно основание чл. 72 ал.1, т.1 от ЗМВР.

Жалбоподателката, чрез адв. К., смята, че издаденият административен акт е незаконосъобразен. Излагат се съображения, че той е издаден при нарушение на чл.59, ал.2, т.4 от АПК и чл.74, ал.2, т.1 и т.2 от ЗМВР, без излагане на фактически основания за издаване на заповедта. Моли заповедта да бъде отменена, както и за присъждане на разноски.

Ответникът, полицейски орган служител И. П. И. в 08 РУ - СДВР, излага съображения за законосъобразност на издадената заповед.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна, а решението на СРС следва да бъде отменено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Със заповед за задържане на лице от 20.10.2019 г., издадена от полицейски орган при 08 РУ – СДВР, на същата дата е заповядано задържане за срок от 24 часа на жалбоподателката В. П. Д..

В заповедта е посочено правно и фактическо основание за задържане на лицето – „чл.72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР” и „проверка за извършено престъпление по чл. 296 от НК”.

Заповедта е подписана от полицейския орган – И., полицаи при 08 РУ. На гърба на заповедта е отразено, че В. П. Д. е освободена на 21.10.2019 г. в 17.00 часа. На лицето е извършен и личен обиск, за който е съставен протокол, както и е снето обяснение.

Като част от административната преписка е приложена и докладна записка от Й. полицаи при 08 РУ, в която се сочи, че с колегата му са посетили адрес в [населено място] по повод получен сигнал от К. С., по данни на която В. П. Д. е нарушила Заповед за незабавна защита, изразяващо се в приближаване до нея и жилището ѝ в [населено място]. След пристигане на екипа на 08 РУ- СДВР жалбоподателката била заварена на около 20- 30 метра от жилището, поради което е задържана от полицейските органи.

Като част от административната преписка по делото са приложени: Докладна записка рег. №3383 от инсп. Н. С.; Заповед за незабавна защита; Сведение от 20.10.2019 г., дадено от К. С.; обяснение на В. П. Д., протокол за обиск; декларация на жалбоподателката- Приложение №1 към чл. 15, ал.2.

Съгласно удостоверение №513р-92909/15.11.2019г., издадено от началника на 03 сектор Отдел „Човешки ресурси“ на СДВР със заповед № 513з-1485/20.02.2019г. на директора на СДВР, младши инспектор И. П. И. е назначен на длъжност старши полицаи в група „Охрана на обществения ред“ на сектор „Охранителна полиция“ към 08 Районно управление на СДВР.

Заповедта за задържане е обжалвана пред Софийски районен съд от В. П. Д.. За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал и приел, съдържащите в административната преписка писмени доказателства. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че заповедта е издадена от компетентен орган, в изискуемата мотивирана писмена форма, както и е изпълнен фактическият състав на чл.72 ал.1 т.1 от ЗМВР, защото В. П. Д. е нарушила заповед за незабавна защита от 26.08.2019 г.

Настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, поради което следва да се остави в сила.

Не са налице сочените от касационния жалбоподател отменителни основания. Съдебният акт е постановен при материалноправните изисквания на приложимата нормативна уредба, а формираните правни изводи са обосновани и законосъобразни. Правилни са изводите на съда, че заповедта е издадена от компетентен орган – полицейски орган по чл.57 ЗМВР, съдържа задължителните реквизити по чл.74, ал.2 от ЗМВР и че при издаването ѝ не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и материалния закон.

Неоснователно е възражението на касатора, че не е дадено описание на фактите и обстоятелствата, при които задържаният е извършил някакво престъпление, за да се стигне до неговото задържане. Органът във всички случаи следва да посочи обстоятелствата, които са го мотивирали да издаде процесната заповед за задържане, като е допустимо мотивите, т.е. фактическите основания, да се съдържат и в друг документ, неразделна част от административната преписка, който предхожда издаването на акта /Гълкувателно решение № 16/31.03.1975 г. на ОСГК/.

В случая е образувано бързо досъдебно производство с първо действие по разследването - разпит на свидетел, видно от писмо на гл. разследващ полицай Л. К. към 08 РУ - СДВР до въззивния съд, представлявашо съобщение по чл. 212, ал. 3 НПК за образувано бързо ДП на основание чл. 356, ал.1 от НПК за извършено престъпление по чл.296 ал.1 от НК. С оглед горното съдът намира, че в оспорената заповед са посочени и фактическите и правните основания за задържане на лицето, като правното е чл. 72, ал.1, т.1 от ЗМВР, а фактическото основание е подозрение за извършване на престъпление по чл. 296 от НК.

На следващо място съдът намира, че за прилагания мярката орган не е необходимо да съществуват достатъчно доказателства, установяващи виновността и отговорността на лицето, а е достатъчно само предположения за извършено престъпление. Такива в конкретния случай съдът намира, че са били налице, а именно Д. е била заварена от полицейските служители на 20-30 метра от адреса, за който се отнася забраната за доближаване, адресирана до нея, съгласно Заповед за незабавна защита от 26.08.2019 г., за съдържанието на която жалбоподателката е била уведомена. Причината, поради която В. П. Д. се е намирала на адреса е без значение за преценката на полицейския орган за наличие на данни за извършено престъпление по чл. 296 НК.

Настоящият съдебен състав намира, че е спазен и принципът за съразмерност. Съгласно разпоредбата на чл. 6, ал. 2 от АПК административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. В контекста на принципа по чл. 6, ал. 2 от АПК прилагането на ПАМ по чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР следва да е оправдано от гледна точка на съразмерността на налаганото ограничение с необходимостта за постигането на законовата цел. Налагането на принудителната административна мярка "задържане за срок от 24 часа" в конкретния случай е оправдано, защото на практика чрез нея полицейският орган е изпълнил служебните си задължения. Жалбоподателката е заварена от полицейските служители на адрес, за който тя има забрана да доближава. Изведените от практиката на Европейския съд по правата на човека принципи по прилагането на чл. 5, § от КЗПЧОС, отнесени към настоящия случай, водят до извод, че за задържането на В. Д. са налице достатъчно данни, обуславящи реална необходимост в името на обществения интерес, който е предпочетен над правото на зачитане на личната му свобода.

Предвид горното, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2, предл. първо от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 74809 от 22.04.2020 г., постановено по НАХД № 17293/2019 г. по описа на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 129-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.